

4. Životní prostředí

Chráněná území

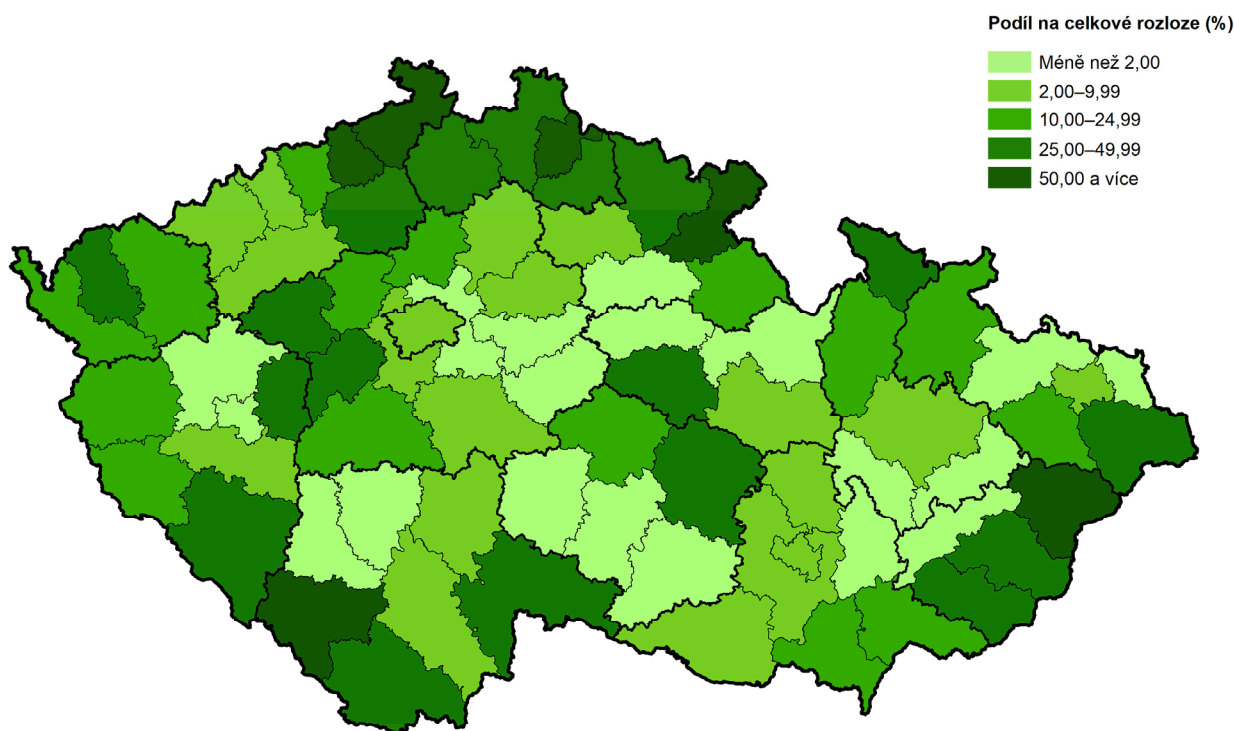
V Jihočeském kraji se nacházelo 333 zvláště chráněných území.

Jedním z nejvýznamnějších nástrojů ochrany přírody a krajiny je ochrana území, která se provádí prostřednictvím zvláště chráněných území (ZCHÚ). Cílem nejčastěji bývá udržení nebo zlepšení dochovaného stavu území, případně ponechání území či jeho části samovolnému vývoji.

V jižních Čechách se ve srovnání s ostatními kraji ČR nalézají jednoznačně největší plochy chráněných území. K 31. 12. 2021 se v kraji podle údajů Agentury ochrany přírody a krajiny ČR (AOPK ČR) nacházelo na ploše 2 066 km² celkem 333 zvláště chráněných území. Velkoplošná chráněná území zde byla zastoupena trojicí chráněných krajinných oblastí (část Šumavy, Třeboňsko, Blanský les) s rozlohou 1 641 km² a částí Národního parku Šumava o výměře 340 km².

Na jihu Čech bylo evidováno celkem 329 maloplošných chráněných území (ve srovnání s předchozím rokem se jejich počet o jedno území zvýšil) o rozloze dosahující téměř 165 km². Početně menší část z nich představovalo sedmáct národních přírodních památek (např. Terčino Údolí, Řežabinec, Olšina, Chýnovská jeskyně) a deset národních přírodních rezervací (např. Boubínský prales, Velký a Malý Tisý, Červené Blato). Maloplošná chráněná území byla zastoupena z velké většiny přírodními památkami a přírodními rezervacemi.

Ktg 4.1 Zvláště chráněná území v okresech k 31. 12. 2021

Pozn.: zahrnuty národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky a přírodní památky. V ukazateli jsou zohledněny vzájemné překryvy chráněných území (tzn. nejsou započítána maloplošná ZCHÚ ležící na území velkoplošných ZCHÚ).

Pramen: AOPK ČR

Zvláště chráněná území zabírala více než pětinu plochy kraje.

Celková plocha, na které se nacházela jihočeská zvláště chráněná území, zabírala každoročně v časovém rozpětí let 2011 až 2021 více než 21 % z území kraje. Jihočeskému kraji tak v mezikrajském srovnání náležel v roce 2021, shodně jako v předchozích čtyřech letech, pátý nejvyšší podíl rozlohy ZCHÚ na území kraje.

Při bližším pohledu na jednotlivé okresy kraje zaujímala největší část z území ZCHÚ na Prachaticku (55,5 %), kde většinu tvořil NP a CHKO Šumava. V tomto okrese byl počet chráněných území druhý nejvyšší (73). Nejvíce zvláště chráněných území (74) se vyskytovalo na Českokrumlovsku, kde se nacházelo také nejvíce přírodních rezervací (28). Okres Český Krumlov vykázal druhý nejvyšší podíl rozlohy chráněných území na území okresu (35,6 %), zde jednoznačně největší plochu zabírala CHKO Šumava.

Do soustavy Natura 2000 patří ptačí oblasti a evropsky významné lokality.

Se vstupem do Evropské unie byla vymezena soustava chráněných území Natura 2000. Jejím cílem je zabezpečit ochranu těch druhů živočichů, rostlin a typů přírodních stanovišť, které jsou z evropského pohledu nejcennější či omezené svým výskytem jen na určitou oblast. Natura 2000 se skládá z ptačích oblastí a evropsky významných lokalit, které se mohou vzájemně překrývat.

V Jihočeském kraji většinu ptačích oblastí vyhlásila vláda ČR nařízeními v letech 2004 až 2005 a poslední dvě (Dehtář, Českobudějovické rybníky) v roce 2009. V rámci celého Česka má kraj nejvíce ptačích oblastí co do počtu i rozlohy; celkem se jich zde nachází devět s rozlohou 1 554 km². Od roku 2005 bylo v jižních Čechách vyhlášeno 116 evropsky významných lokalit, z tohoto počtu již bylo 14 lokalit zrušeno a v roce 2021 bylo evidováno 102 těchto lokalit (např. Hlubocké obory, Horní Malše, Vrbenské rybníky) na v mezikrajském srovnání největší ploše (1 645 km²). Maloplošná a velkoplošná území i soustava Natura 2000 se z části překrývaly.

Ktg 4.2 Ptačí oblasti

Ktg 4.3 Evropsky významné lokality

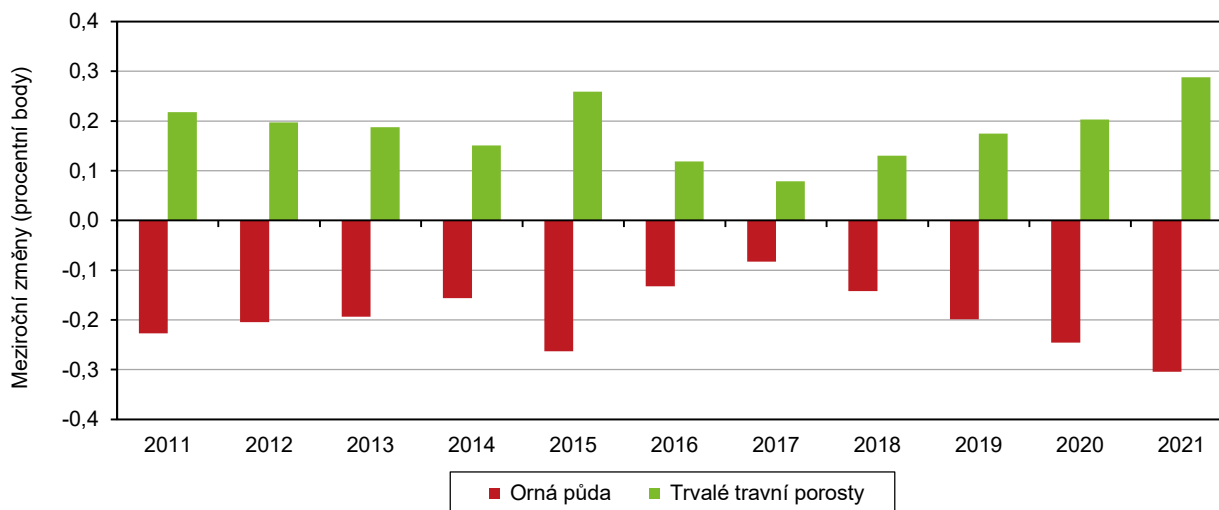
Půdní fond, ekologické zemědělství

Na konci roku 2021 se Jihočeský kraj rozprostíral na 10 058 km² půdy, z toho 48,6 % tvořila zemědělská půda. Meziročně se celková výměra zemědělské půdy v kraji zvětšila o 246 ha, zabírala tak plochu o rozloze 489,0 tis. ha. Od roku 1999 došlo k nárůstu jejich ploch pouze dvakrát, kromě roku 2021 to bylo ještě v roce 2018, kdy se výměra zvýšila o 11 ha. V již zmíněném roce 1999, kdy se na území kraje nacházelo téměř 496,6 tis. ha zemědělské půdy, započal dlouhodobý proces postupného snižování její výměry.

Do roku 2010 ubylo na jihu Čech celkem 4,8 tis. ha, přičemž v roce 2010 meziroční úbytek této půdy dosáhl nejvyšší hodnoty (-781 ha). V následujících deseti letech se tempo zmenšování ploch zemědělské půdy pozvolna snižovalo, přesto do roku 2020 ubylo v kraji dalších celkem 3,0 tis. ha zemědělské půdy.

Ve struktuře zemědělské půdy zaznamenaly výrazný úbytek podíly ploch orné půdy zejména ve prospěch podílů ploch trvalých travních porostů. Za posledních deset let ubylo téměř 10,8 tis. ha orné půdy, naproti tomu se o 8,0 tis. ha rozšířily plochy trvalých travních porostů.

Graf 4.1 Meziroční změny podílů orné půdy a trvalých travních porostů na zemědělské půdě v Jihočeském kraji
Pramen: ČÚZK

Ve struktuře nezemědělské půdy převládaly lesy.

Nezemědělská půda se v roce 2021 na území Jihočeského kraje podílela z 51,4 %, rozkládala se celkem na 516,8 tis. ha. Ve struktuře nezemědělské půdy výrazně převládaly lesní pozemky. Od roku 2016 se zvýšila rozloha lesní plochy v kraji o 1 526 ha a v roce 2021 činila 380,6 tis. ha.

Rovněž se zvětšovala vodní a zastavěná plocha, v souhrnu za oba typy ploch o téměř 719 ha. Opačný trend byl zaznamenán u výměry ostatních ploch. Jejich rozloha v období let 2016 až 2021 poklesla o 2 138 ha.

Výměra orné půdy se snížila ve všech jihočeských okresech.

V období let 2016 až 2021 docházelo ve všech okresech Jihočeského kraje k poklesu podílu orné půdy na celkové výměře kraje. Naopak vzestup ve většině okresů kraje byl evidován u podílu výměry lesních pozemků, pouze na Česko-budějovicku, Jindřichohradecku a Písecku tyto podíly stagnovaly. Nárůst podílů zastavěných ploch a nádvoří na celkové výměře kraje vykázaly okresy České Budějovice a Strakonice.

Nejrozsáhlejší lesy byly na Českokrumlovsku, Třeboňsko mělo nejvíce vodních ploch.

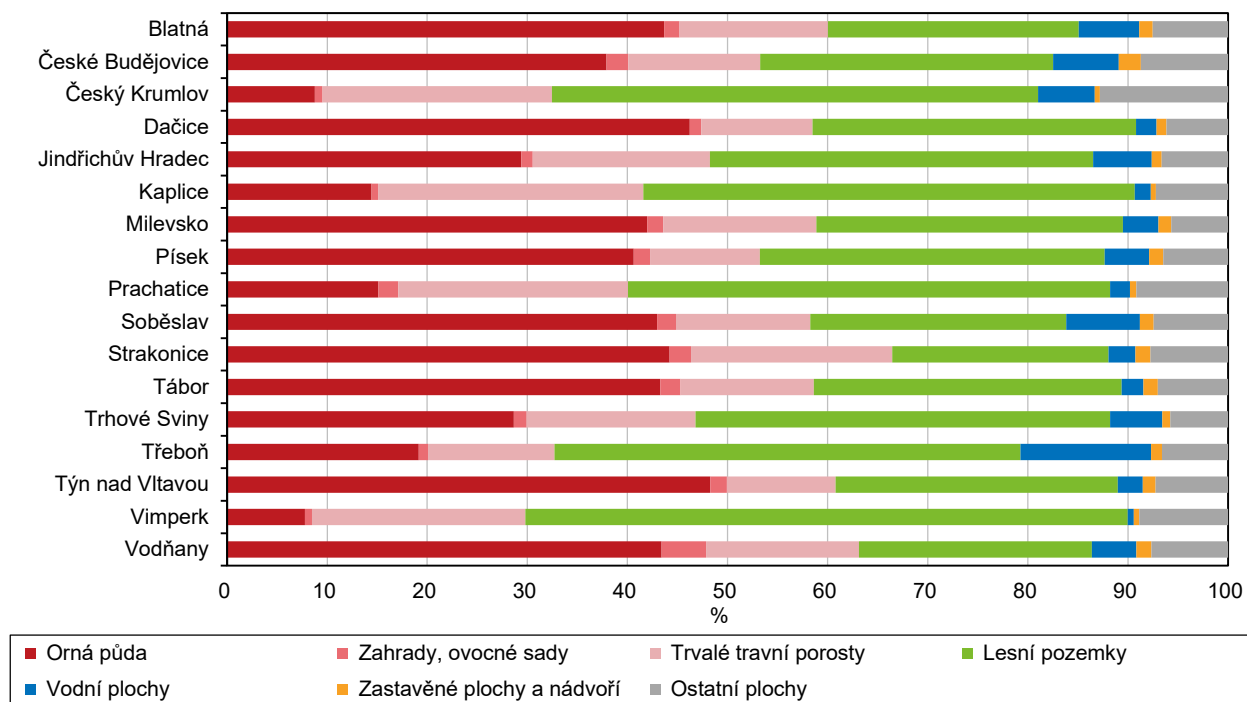
Z bližšího pohledu na jednotlivá SO ORP Jihočeského kraje je patrné, že se od sebe správní obvody značně liší. Nejvyšší výměru orné půdy v roce 2021 vykázal SO ORP Tábor (43,4 tis. ha), nejméně orné půdy bylo obhospodařováno ve správním obvodě Vimperk (4,2 tis. ha).

Nejvíce ploch trvalých travních porostů (25,9 tis. ha) se nacházelo v SO ORP Český Krumlov, kde se také nalézaly nejrozsáhlejší lesy (54,9 tis. ha). Nejméně lesních pozemků se rozkládalo na Vodňansku (4,2 tis. ha), kde byla rovněž vykázána nejnižší výměra trvalých travních porostů (2,7 tis. ha).

Vodní plocha se nacházela na více než 6 tis. ha ve správních obvodech ORP Český Krumlov a České Budějovice. Hranici 7 tis. ha přesáhla vodní plocha na Třeboňsku, kde byl také její podíl na celkové výměře správního obvodu nejvyšší.

Graf 4.2 Struktura půdy podle správních obvodů ORP Jihočeského kraje k 31. 12. 2021

Pramen: ČÚZK

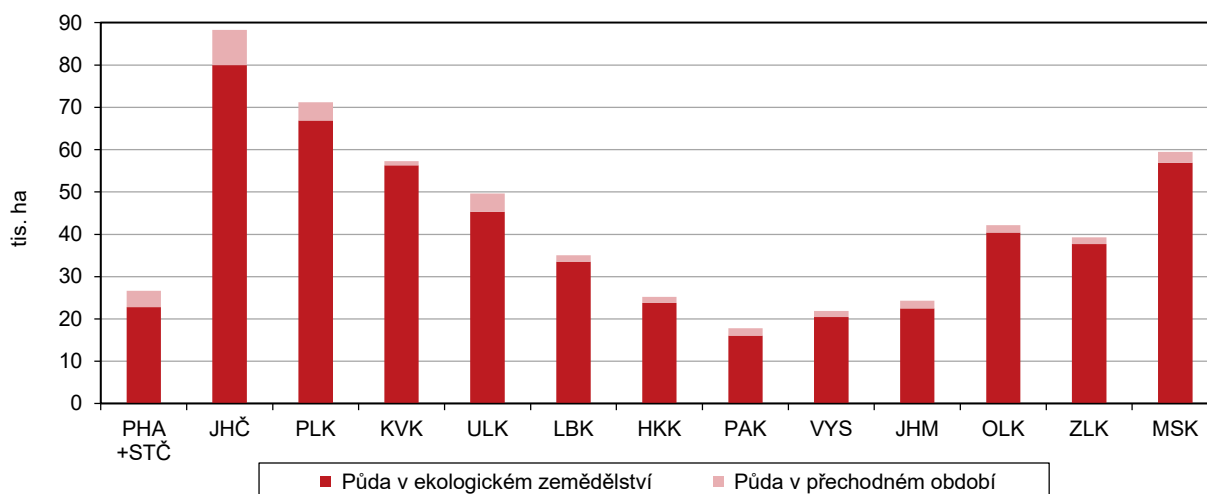

Význam ekologického zemědělství stoupá.

Postupem let stále více nabývá na významu ekologické zemědělství (EZ), jehož prvořadým cílem je zdravý člověk ve zdravé krajině. Smyslem ekologického zemědělství je produkce zdravých a kvalitních potravin trvale udržitelným způsobem. EZ vylučuje používání agrochemikálií a geneticky modifikovaných organismů (GMO). Přispívá k ochraně půdy, vody a ovzduší, ovlivňuje krajinný ráz a zároveň svým přístupem zajišťuje nadstandardní životní podmínky chovaných zvířat. Z hlediska struktury půdního fondu, využívaného v roce 2021 v ekologickém zemědělství, zaujímaly na území celé České republiky nejvíce ploch travní porosty (80,4 %), podíl orné půdy tvořil 17,2 %.

Graf 4.3 Výměra půdy v ekologickém zemědělství podle krajů k 31. 12. 2021

Pramen: Ministerstvo zemědělství

V kraji se ekologicky hospodařilo na téměř 9 % půdy.

Při porovnání jednotlivých krajů Česka se největší výměra půdy využitá právě k ekologickému způsobu zemědělství dlouhodobě nachází v Jihočeském kraji. V roce 2021 celkem zabírala 88,3 tis. ha, z toho bylo 8,3 tis. ha v přechodném období. Výměra půdy v EZ kraje se postupem času neustále zvětšovala. K 31. 12. 2021 se meziročně zvýšila o 4,3 tis. ha, proti roku 2016 to bylo o 13 tis. ha více a oproti roku 2011 dokonce o 19,6 tis. ha více. Ke konci roku 2021 bylo k ekologickému způsobu zemědělství využito 8,8 % z celkové výměry půdního fondu Jihočeského kraje.

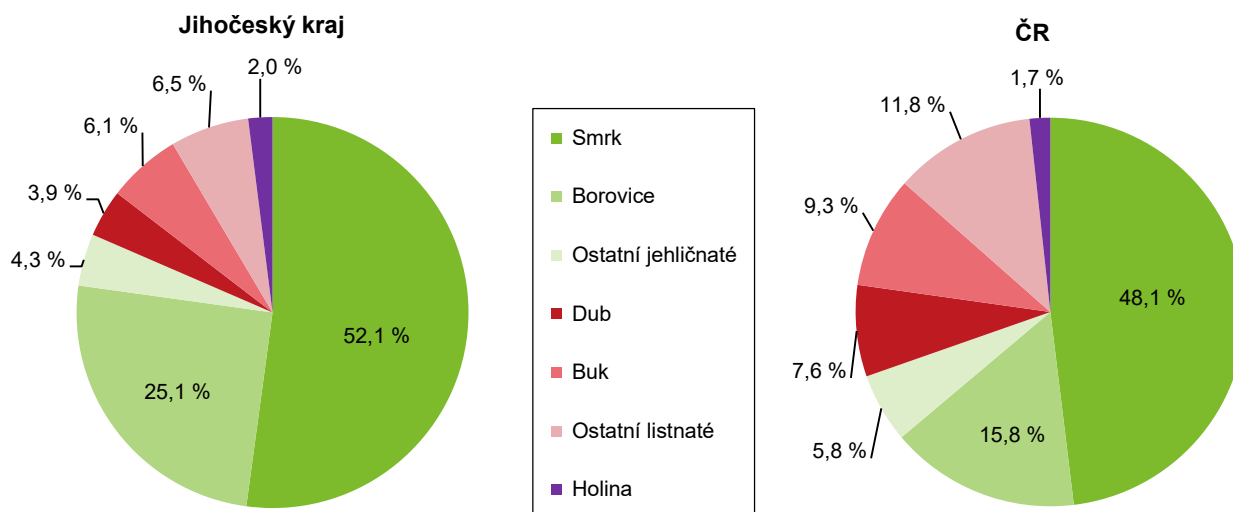
Lesnictví

Výměra lesů v kraji se meziročně nepatrně zvýšila.

Rozloha jihočeských lesů se pozvolna zvětšuje. Zatímco v roce 2001 lesy zabíraly 374,0 tis. ha, o dvacet let později se již rozkládaly na téměř 380,6 tis. ha, jejich výměra se meziročně zvýšila o 316 ha. Lesní pozemky se na celkové výměře půdy kraje podílely z 37,8 %; svou rozlohou tvořily jednoznačně největší část z celkové výměry lesů ČR (14,2 %).

Graf 4.4 Druhá skladba dřevin lesních porostů k 31. 12. 2021

Pramen: ÚHÚL

V lesích převažovaly jehličnany, jejich podíl však mírně klesal.

Plochy dřevin v Jihočeském kraji se meziročně snížily o 2,5 tis. ha, úhrnně představovaly 365,9 tis. ha. Na zbývající porostní půdě (7,4 tis. ha) se nacházely holiny. Výskyt holin v roce 2021 vzrostl v porovnání s rokem 2019 o 0,8 procentního bodu, na celkové výměře porostní plochy se tak holiny podílely 2 %.

Převažujícími lesními dřevinami na jihu Čech, stejně tak jako v celé ČR, byly jehličnany. Nalézaly se na 304,3 tis. ha. Jejich podíl na celkové ploše dřevin kraje se však postupem let pomalu snižuje. Ve srovnání s rokem 2001 poklesl o 5 procentních bodů na 83,2 % v roce 2021. Naproti tomu se trvale zvyšuje podíl listnatých dřevin, které pokrývaly plochu 61,6 tis. ha.

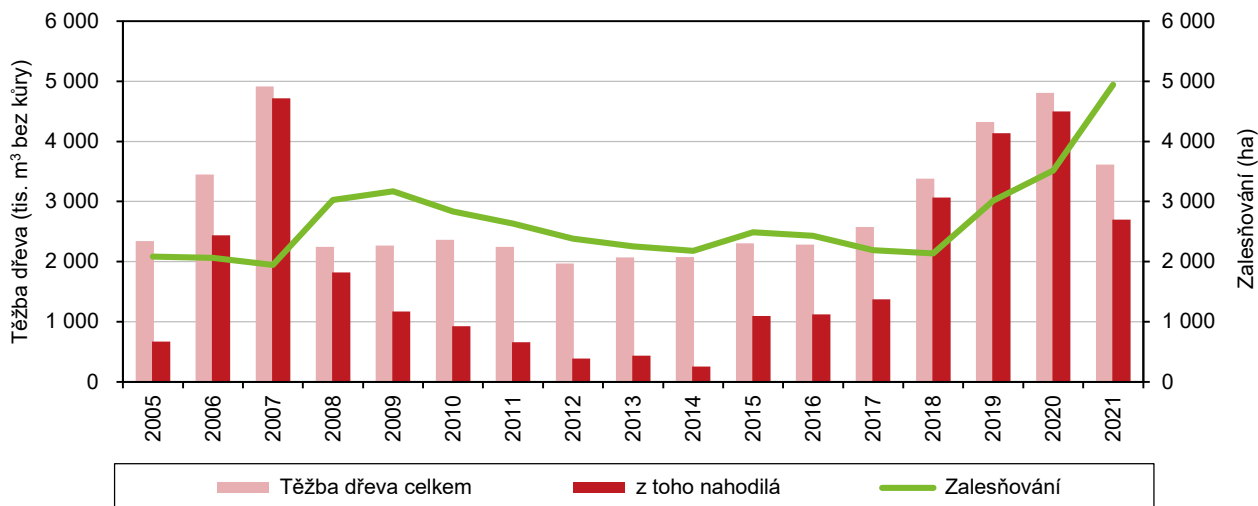
Plocha zalesnění již třetím rokem stoupala.

Zatímco v letech 2008 a 2009 celková plocha zalesnění a obnovy lesa provedené uměle (sadbou a sítí) v kraji mírně přesahovala hranici 3 tis. ha, v letech 2010 až 2018 kolísala nad hranicí 2 tis. ha. Rok 2019 odstartoval prudké navýšení celkové plochy zalesnění a obnovy lesa – meziroční nárůst této plochy činil 41,2 %, celkem bylo zalesněno a uměle obnoveno 3 017 ha lesa. V roce 2020 meziroční zvýšení dosáhlo 16,5 %, kdy se zalesnilo a uměle obnovilo 3 515 ha lesa. Plocha zalesnění a obnovy lesa provedené uměle v roce 2021 téměř dosáhla pětitisícové hranice. Celkem se zalesnilo a uměle obnovilo 4 941 ha lesa, kdy meziroční nárůst této plochy činil 40,6 %. V Jihočeském kraji se tak v roce 2021 již potřetí za sebou

meziročně zvýšilo množství zalesňované plochy, přičemž právě v letech 2020 a 2021 bylo množství zalesněné plochy nejvyšší od roku 2000. Nárůst plochy zalesnění a obnovy lesa provedené uměle na jihu Čech v období let 2008 až 2009 a po roce 2019 byl především ovlivněn zvyšujícím se výskytem rozsáhlých holin, které převážně vznikaly po odtěžení dřeva na místech zasažených kalamitami.

Graf 4.5 Těžba dřeva a zalesňování v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

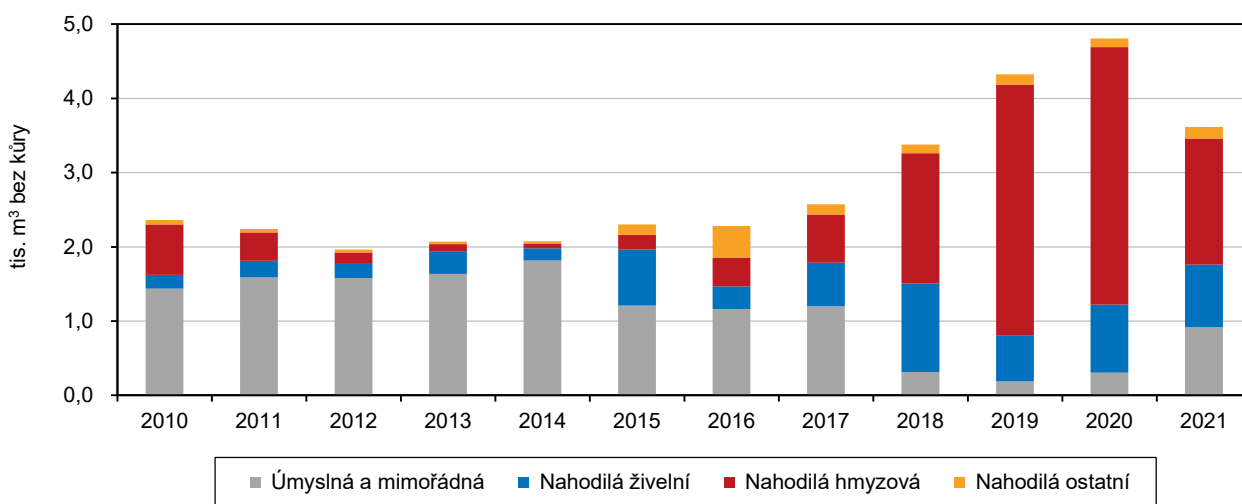

Podíl jehličnanů na zalesnění se meziročně snížil.

V roce 2021 se v kraji nejčastěji vysazovaly jehličnaté dřeviny – preferovaný smrk na 1 703 ha půdy a borovice na 505 ha. Podíl jehličnanů na zalesnění Jihočeského kraje se meziročně snížil o 1,4 procentního bodu na 59,6 %, naproti tomu podíl listnatých dřevin se zvýšil na 40,4 %. Dubem bylo osázeno 814 ha půdy, bukem 745 ha. Nová generace lesa vytvořená přirozenou obnovou vznikla na 753 ha půdy.

Graf 4.6 Těžba dřeva z hlediska vlivu nahodilé těžby v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

Těžba dřeva po třech letech klesla.

Objem těžby dřeva v roce 2021 v Jihočeském kraji meziročně klesl o čtvrtinu. Vytěžilo se celkem 3 614,3 tis. m³ dřeva bez kůry. I přes tento značný úbytek objemu těžby bylo dosaženo historicky čtvrté nejvyšší hodnoty od roku 2000. Naopak v období let 2017 až 2020 na jihu Čech objem těžby dřeva každoročně narůstal. Právě v roce 2020 bylo vytěženo druhé nejvyšší množství dřeva v tomto století

(4 806,7 tis. m³ dřeva bez kůry). Nejvíce dřeva bez kůry (4 913,0 tis. m³) se v kraji vytěžilo v roce 2007, kdy byly na Šumavě odstraňovány následky orkánu Kyrill.

Nejčastěji těženou dřevinou byl smrk.

Od roku 2000 tvořily jehličnany minimálně 92,0 % z celkové těžby kraje. V letech 2006 a 2007 přesáhl podíl objemu těžby dřeva jehličnanů z celkové těžby kraje 98% hranici; obdobná situace nastala i v letech 2019 a 2020. Jehličnany v roce 2019 tvořily 98,5 % z celkové těžby a v roce 2020 činil podíl jehličnanů na těžbě dřeva 98,6 %. V roce 2021 opět v celkové těžbě výrazně převažovaly jehličnany (97,2 %), nejvíce se těžil smrk (2 971,6 tis. m³). Podíl listnatých dřevin činil 2,8 % s převažující těžbou buku (38,6 tis. m³). Na těžbě dřeva v ČR se kraj podílel 11,9 %.

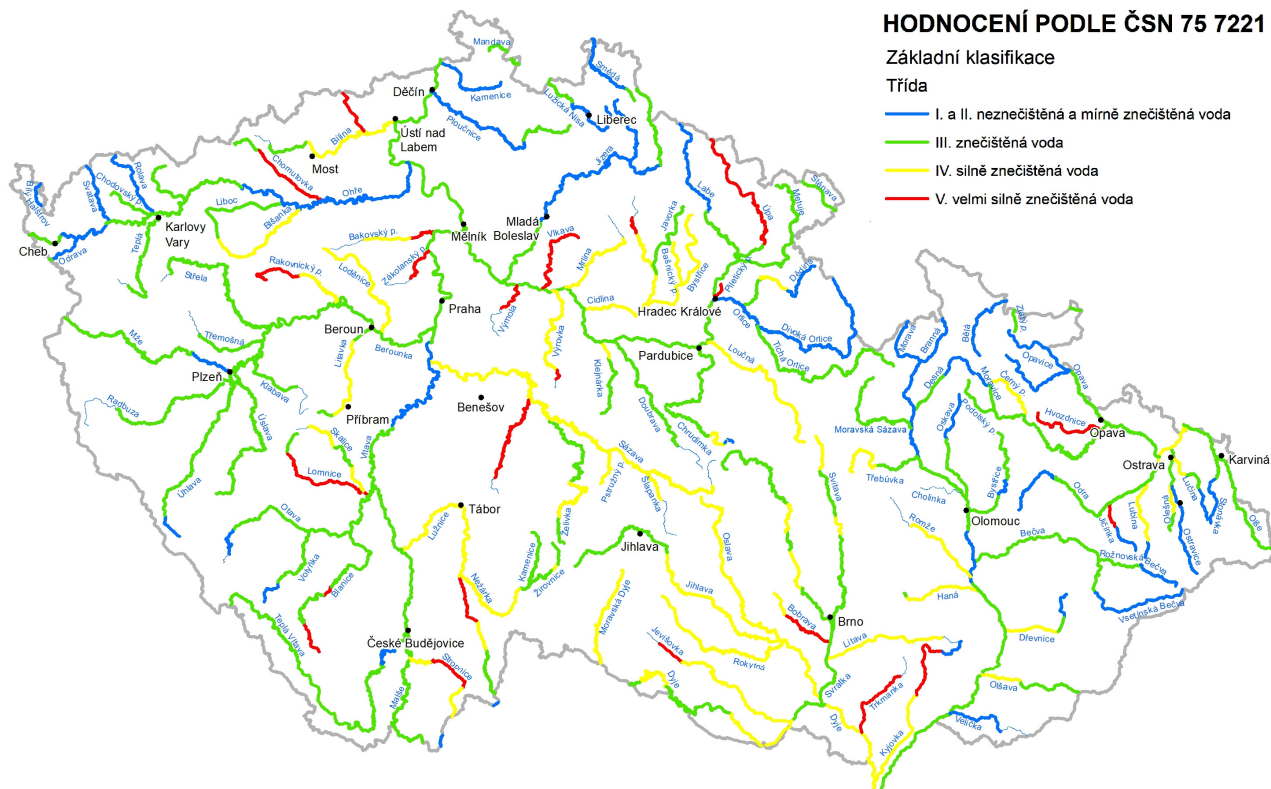
Nahodilá těžba meziročně výrazně poklesla.

Objem zpracované nahodilé těžby v kraji zaznamenal v roce 2021 prudké meziroční snížení (-40,1 %), celkem představoval 2 695,7 tis. m³. Na celkové těžbě dřeva kraje se zpracovaná nahodilá těžba podílela ze tří čtvrtin. Nejčastěji se v Jihočeském kraji získávalo dřevo v rámci nahodilé těžby v důsledku poškození hmyzem, která se podílela na celkové zpracované nahodilé těžbě 63,1 %. Pokles oproti předchozímu období činil 51,0 %, celkem se vytěžilo 1 699,9 tis. m³ dřeva. Stále se odstraňovaly následky škod způsobených kůrovcovou kalamitou, která opakovaně vypukla v roce 2015 kvůli abnormálnímu suchu, které napomohlo k přemnožení kůrovce. Od té doby objem nahodilé těžby v důsledku poškození hmyzem trvale stoupal, a to až do roku 2020. V roce 2015 se vytěžilo 198,1 tis. m³ dřeva, v roce 2019 to již bylo 3 380,3 tis. m³ dřeva, když meziroční nárůst činil 92,4 %. Nejvíce dřeva v rámci zpracované nahodilé těžby v důsledku poškození hmyzem (3 467,4 tis. m³) bylo vytěženo v roce 2020, přičemž meziroční nárůst představoval 2,6 %. Na jihu Čech se v roce 2021 těžba v důsledku živelních příčin meziročně snížila o 8,1 % na 841,3 tis. m³ a na celkové zpracované nahodilé těžbě kraje se podílela 31,2 %.

Kvalita povrchových vod; vodovody a kanalizace

Ktg 4.4 Jakost vody v tocích České republiky v letech 2020 až 2021

Pramen: VÚV TGM, v. v. i., z podkladů s. p. Povodí a ČHMÚ

Jakost vody v tocích se proti roku 2019 zhoršila.

Kvalita povrchových vod v kraji se z dlouhodobého hlediska (podobně jako v celé republice) významně zlepšila. Přesto podle dat za rok 2021 zůstávaly úseky toků, kde znečištění dosahovalo vyšší třídy, a proti roku 2019 jich bylo více. Nejhorší jakost vody v jižních Čechách dlouhodobě vykazovaly řeky Lužnice a Lomnice, a nově také Blanice se Stropnicí. Na všech těchto tocích byla zaznamenána V. třída jakosti vody (velmi silně znečištěná voda). Jednalo se konkrétně o úsek Lužnice začínající před rybníkem Rožmberk a jdoucí až k přítoku řeky Nežárky, část toku řeky Lomnice v úseku od města Mladý Smolivec po soutok s řekou Otavou, střední část toku řeky Stropnice vedoucí od vsi Byňov až za město Borovany, a dále horní tok Blanice.

Více než 90 % Jihočechů bylo napojeno na vodovod.

V roce 2021 bylo v Jihočeském kraji zásobováno pitnou vodou z vodovodů pro veřejnou potřebu necelých 578 tisíc obyvatel, přičemž jejich podíl na celkovém obyvatelstvu kraje činil 90,8 %. Jednalo se o třetí nejnižší podíl mezi kraji Česka, který je zapříčiněn zejména rozdrobenou sídelní strukturou a technickými možnostmi budování této infrastruktury. Celková délka vodovodní sítě v kraji činila 6 490 km a počet vodovodních přípojek dosáhl hodnoty 157,5 tisíc.

Podíl podzemních zdrojů na výrobě pitné vody stoupá.

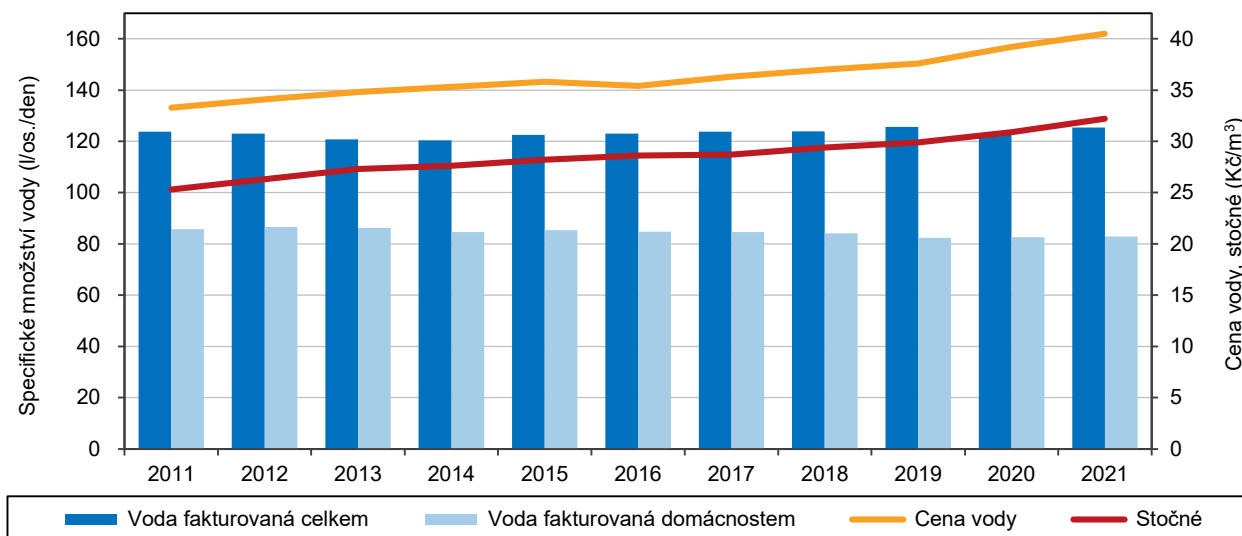
Vodohospodářská zařízení v kraji v roce 2021 vyrobila 33,8 mil. m³ vody, přičemž došlo k mírnému meziročnímu nárůstu (+1,2 %). Podzemní voda se na celkovém množství vyrobené pitné vody podílela více než 43 %, její podíl dlouhodobě stoupá. Z celkového množství vyrobené vody určené k realizaci (32,2 mil. m³) bylo fakturováno 26,4 mil. m³ vody, z toho fakturace pro domácnosti tvořila téměř dvě třetiny. Celkem bylo domácnostem fakturováno 17,5 mil. m³ pitné vody.

Pokles spotřeby vody fakturované domácnostem se zastavil.

V roce 2021 dosáhlo v Jihočeském kraji množství fakturované vody celkem hodnoty 125,4 l/os./den a bylo o téměř 5 litrů nižší než průměr za celou ČR (130,2 l/os./den), v dlouhodobém pohledu však roste a proti roku 2013 se zvýšilo o 4,6 l/os./den. Specifické množství vody fakturované domácnostem na jihu Čech dosáhlo 82,8 l/os./den a bylo mezi kraji třetí nejnižší. Od roku 2013 klesalo, tento trend se zastavil v roce 2020, od té doby nepatrně stoupá. Přesto Jihočeši spotřebovali denně o 10 litrů vody na osobu méně, než činil republikový průměr (93,2 l/os./den). Nejvíce vody spotřebovaly domácnosti v Praze (120,0 l/os./den), naopak nejmenší spotřeba vody byla zaznamenána ve Zlínském kraji (80,9 l/os./den).

Graf 4.7 Specifické množství fakturované vody, vodné a stočné v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

I přes nárůst patřila cena vody v kraji k nejnižším v ČR.

Průměrná cena vodného (bez DPH) se v roce 2021 meziročně zvýšila ve všech krajích, nejvíce v Praze (+4,7 Kč/m³) a nejméně na jihu Čech (+1,3 Kč/m³). V Jihočeském kraji si vodárenské společnosti za 1 m³ vody účtovaly 40,5 Kč, což byla šestá nejnižší hodnota mezi kraji. Cena vodného byla v kraji již šestým rokem nižší než celorepublikový průměr, který v roce 2021 činil 43,8 Kč/m³. Nejdražší voda tekla z kohoutků v Praze (49,9 Kč/m³), nejlevnější vodu měli v kraji Olomouckém (37,1 Kč/m³).

Více než 86 % Jihočechů bydlelo v domech napojených na kanalizaci.

V roce 2021 činil v Jihočeském kraji podíl obyvatel bydlících v domech napojených na kanalizační síť 86,4 %. V domech napojených na kanalizaci ústící do čistíren odpadních vod (ČOV) žilo téměř 519 tisíc osob a délka kanalizační sítě činila 4 168 km. Počtem kanalizačních přípojek (136,4 tisíc) se v mezikrajském srovnání řadil Jihočeský kraj na třetí místo za Středočeský a Jihomoravský kraj.

Počet ČOV v kraji byl druhý nejvyšší po Středočeském kraji.

V roce 2021 bylo v Jihočeském kraji 385 čistíren odpadních vod (ČOV), což řadilo kraj na druhou příčku za kraj Středočeský. Celková kapacita ČOV činila 376,5 tisíc m³/den. Na mechanicko-biologickém principu čištění fungovala převážná většina zařízení (379). V rámci mechanicko-biologických ČOV byla více než třetina těch, u nichž v procesu čištění dochází také k dalšímu odstraňování polutantů. Převažovala zařízení s dalším odstraňováním dusíku (71) a s dalším odstraňováním dusíku a fosforu (57). K neúčinnějšímu čištění docházelo zejména ve formě biochemické spotřeby kyslíku (BSK5) – téměř 98 %.

Stočné patří k nejnižším v republice.

Přestože cena stočného (bez DPH) v Jihočeském kraji oproti roku 2020 vzrostla o 1,3 Kč/m³ na hodnotu 30,9 Kč/m³, byla druhá nejnižší v Česku. Rozdíl proti republikovému průměru činil 6,3 Kč/m³. Také cena stočného ve všech krajích meziročně vzrostla. Nejdražší stočné vykázal Liberecký kraj (46,4 Kč/m³), zatímco obyvatelé Kraje Vysočina platili za odpadní vody pouze (31,3 Kč/m³).

Emise

Podíl na znečištění ovzduší mají zejména antropogenní zdroje.

Důležitou součástí životního prostředí je ovzduší. Na znečištění ovzduší mají podíl jak antropogenní (vyvolané lidskou činností), tak přírodní zdroje. Mezi nejvýznamnější antropogenní zdroje pak patří především lokální topeniště, silniční doprava, průmysl, energetika a zemědělství.

Ovzduší na jihu Čech patří dlouhodobě k nejčistším.

Dlouhodobý emisní vývoj v Jihočeském kraji ukazuje u základních znečišťujících látek klesající trend; kvalitou ovzduší zůstává kraj jednou z nejčistších oblastí v celé republice. Na jihu Čech byly v roce 2020 naměřeny nejnižší hodnoty měrných emisí tuhých znečišťujících látek a oxidu uhelnatého (REZZO 1–4) ze všech krajů ČR. U měrných emisí oxidu siřičitého v kraji jeho množství na 1 km² nedosahovalo ani jedné třetiny celorepublikového průměru, přesto byly ve dvou krajích (Jihomoravském a Kraji Vysočina) naměřeny ještě nižší hodnoty. Měrné emise oxidu dusíku vykázaly v mezikrajském srovnání druhou nejnižší hodnotu hned po Plzeňském kraji.

Oxidy dusíku pocházely zejména z mobilních zdrojů.

Při bližším pohledu na jednotlivé znečišťující látky převažovaly stacionární zdroje znečištění (REZZO 1–3). Výjimku tvořily oxidy dusíku, pro které byly významným znečišťovatelem mobilní zdroje znečištění (REZZO 4), tedy zejména znečištění ze silniční, železniční, lodní a letecké dopravy.

Graf 4.8 Měrné emise základních znečišťujících látek podle zdroje znečištění v Jihočeském kraji
 Pramen: ČHMÚ

